

РЕШЕНИЕ

№ 3206

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1320** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. И. К. от [населено място], чрез адв.Б. С. от САК, против Заповед № 20-4332-000119/11.01.2022г. , издадена от И. Й. - полицейски инспектор в СДВР отдел "Пътна полиция", с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2 б."м" от Закона за движение по пътищата - временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца. Заповедта се оспорва като неправилно и незаконосъобразно, постановена в несъответствие с целта на закона и се иска отмяната ѝ. Твърди се, че същата се основава на Акт за установяване на административно нарушение серия GA 558884, съставен срещу жалбоподателя, съобразно който на 10.01.2022г. около 13,47 часа в [населено място], по ул.Ч. войвода, с посочена посока на движение, управлява лек автомобил марка БМВ 330 И с рег. [рег.номер на МПС] като непосредствено преди фирма [фирма] използва пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, а именно -извършва рязка маневра, като преднамерено зивежда МПС извън контролчрез презавиване, довежда до загуба на сцепление на гумите. Поддържа се, че в срока за подаване на възражения срещу съставения АУАН жалбоподателят е представил възражение, в което е пояснил причините за предприетата маневра, но административния орган е издал акта си без да изчака изтичане на срока за подаване на възражение. Твърди се, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, както и че в същата не е посочен автомобила, по отношение на който се прилага ПАМ. Развити

са доводи, за неточно посочена правна квалификация на деянието. В заключение се поддържа, че констатациите в АУАН не отговарят на действителното фактическо положение, доколкото извършването на една по рязка маневра е било еднократно и породено от несъобразяване от водача на състоянието на пътната настилка и атмосферните условия, както и на факта, че управлявания автомобил е със задно предаване. Представят се доказателства, вкл. и извлечение от сайта на Н. с фактически данни за времето на 10-11.01.2022г. в [населено място] и околностите.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява. Представя се от адв.В., която поддържа жалбата. Представя писмено доказателство от оторизиран сервиз за неизправност на стабилизиращата система за контрол на автомобила, която не позволява занасяне и поднасяне. Представя списък на разноските и доказателства за извършването им.

Ответникът по жалбата – полицейски инспектор в СДВР - отдел Пътна полиция,, редовно призован, не се явява и представлява. В придружителното писмо за изпращане на жалбата срещу оспорената заповед в съда, прави единствено възражение за прекомерност на претендираните разноски.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 20-4332-000119/11.01.2022г., издадена от И. Й. - полицейски инспектор в СДВР отдел "Пътна полиция", на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2 б."м" от Закона за движение по пътищата" - временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца. Със заповедта е отнето Свидетелство за регистрация на МПС (СРМПС) №[ЕИК]. Фактическите основания за издаване на заповедта за налагане на принудителната административна мярка са изведени от съставения срещу водача и адресат на заповедта Д. И. К. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA 558884, съставен срещу жалбоподателя, съобразно който на 10.01.2022г., около 13,47 часа в [населено място], по ул.Ч. войвода, с посока на движение от ул.Кременица към ул.В., управлява личния си лек автомобил марка БМВ 330 И с рег. [рег.номер на МПС] като непосредствено преди фирма [фирма] водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, а именно - извършва рязка маневра, като преднамерено извежда МПС извън контрол чрез презавиване, довежда до загуба на сцепление на гумите. Поради това, на основание чл.171 т.2 б.М от ЗДвП, на водача К. с посочената по-горе Заповед за прилагане на ПАМ, издадена от И. Й., полицейски инспектор в СДВР – отдел Пътна полиция, е наложена принудителна административна мярка временно спиране на движението на МПС за срок от 3 месеца и е отнето СРМПС.

По делото не се спори, че жалбоподателят е собственик на лек автомобил марка БМВ 330 И с рег. [рег.номер на МПС] . Не се спори и че на посочените в АУАН и в оспорената заповед дата, час и място е управлявал автомобила си. Спорни са обстоятелствата, свързани с причината за предприетата маневра и естеството на маневрата при управлението на автомобила.

От представените с жалбата архивни данни от Н. за времето в района на С. на 10.01.2022г. се установява, че на тази дата в 12.00 часа температурата на въздуха е била 3,1 градуса, а в 15.00 часа – 2,7 градуса. Имало е вятър със скорост 2 м/с и е валил слаб дъжд без прекъсване с количество на валежите между 0,7 л. и 2 л. на кв.м.

При съставяне на АУАН е снето сведение от водача на автомобила, който обяснил поведението си със загуба на контрол над автомобила поради неработеща стабилизираща система и лоши атмосферни условия.

Срещу съставеният АУАН жалбоподателя К. депозирал възражение на 14.01.2022г. (в 3-дневния срок от съставянето на АУАН), в което посочил, че не е извършил нарушение на чл.104Б т.2 от ЗДВП при управление на автомобила си на 10.01.2022г., а осъществената рязка маневра от автомобила е вследствие подадена газ и поднасяне на задната част на автомобила, тъй като същият е със задно предаване, а пътната настилка в този момент била хлъзгава и заскрежена. Пояснил, че поднасянето на автомобила е имало за резултат отклонението му с 1-2 метра вдясно. Тази маневра е била еднократна и се дължи и на недостатъчния опит като водач на МПС на жалбоподателя, който е на 23 години и е управлявал автомобила при зимни условия, на хлъзгав път, в момент, в който сцеплението на гумите на автомобила с пътя е по слабо, вследствие на дъждовалежите..

От представената с административната преписка докладна записка от 03.03.2022г. от мл.автоконтрольор А. М. К., съставил АУАН, изготвена по повод подаденото от водача възражение, се установява, че действително условията, при които е управляван автомобила са били зимни, като излизането от пътя с 1-2 метра от лентата за движение при поднасяне, е оценено от актосъставителя като създаване на пречки за движението и реална предпоставка за ПТП. Според докладната записка на актосъставителя зимните условия и малкия опит на водача не оправдават поведението му.

Съдът не кредитира данните в представената сервизна поръчка от А. Б. по отношение на констатациите от извършения преглед на автомобила на жалбоподателя за установена прекъсната инсталация към ABS/ASC модул, тъй като същият е осъществен на 05.04.2022г., което като дата е почти 3 месеца след датата на нарушението, довело до издаването на заповедта за налагане на ПАМ.

Представената справка – картон на водача установява, че същият е правоспособен водач на МПС от 19.08.2016г., има извършено едно нарушение, за което е глобен с фиш, по чл.21 ал.2 от ЗДВП, извършено на 09.12.2020г.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от лице, което има правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДВП, принудителните административни мерки по чл.171 т.1 и т.2 от ЗДВП, какъвто е настоящият случай, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДВП. С оглед на това и на представената по делото заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена при спазване на изискването за форма и при липса на съществени процесуални нарушения, но същата противоречи на материалния закон, като основанията за този извод са следните:

По делото не се събраха категорични доказателства за наличието на основания за

налагане на оспорената ПАМ по чл.171 т.2 буква "м" от ЗДВП и по конкретно, че водача на автомобила на 10.01.2022г. на посочените в заповедта място и час управлява личния си лек автомобил марка БМВ 330 И с рег. [рег.номер на МПС] е използвал път, отворен за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, както и че извършената рязка маневра, е с цел преднамерено извеждане МПС извън контрол чрез презавиване, имащо за резултат загуба на сцепление на гумите. Напротив – установи се, вкл. и докладната записка на съставилия АУАН, че е имало излизане на автомобила от пътя с 1-2 метра вдясно от лентата за движение при поднасяне. Установи се и безспорно, че тази маневра е била еднократна и не в резултат на преднамерено поведение на водача на автомобила, а поради безспорно установените неблагоприятни метеорологични условия и състоянието на пътя – ниски температури (около нула градуса), непрекъснат слаб дъжд, хлъзгава пътна настилка и наличие на вятър.

Още при съставянето на АУАН водача е обяснил и наличието на неработеща стабилизираща система на автомобила, което в съчетание с атмосферните условия и състоянията на пътя и без специални знания, може да обясни поднасянето на автомобила при рязко подаване на газ и излизането му извън лентата за движение.

В производството от страна на ответника, с оглед указаната му доказателствена тежест, не е ангажирано нито едно доказателство, установяващо преднамерено поведение на водача на автомобила, водещо до извеждането му извън контрол чрез презавиване. Не са представени и доказателства установяващи ползването на пътя, отворен за обществено ползване за други цели, освен предвидените в закона.

С оглед на изложеното съдът приема, че от страна на ответника не е проведено пълно главно доказване на подлежащите на доказване в производството факти.

Оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон, поради което същата следва да бъде отменена.

Разноски по делото се претендират от жалбоподателя в размер на 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Същите са определени в минималния размер по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което намира за неоснователно възражението за прекомерност, направено от страна на ответника. С оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да ги заплати на жалбоподателя.

По тези съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, 66 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. И. К. от [населено място], чрез адв.Б. С. от САК, Заповед № 20-4332-000119/11.01.2022г. издадена от И. Й. - полицейски инспектор в СДВР отдел "Пътна полиция", с която на Д. И. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], е наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2 б."м" от Закона за движение по пътищата - временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Д. И. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], разноски в производството в размер на 500 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: